

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Dalilou Marečkovou v právní věci žalobců: a) **Ž. G.**, nar. a b) **nezl. P. G.**, nar. , žalobce b) zastoupen žalobkyní a), oba t. č. P., J., proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**, pošt. schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 10. 2013, č. j. OAM-260/LE-BE03-ZA04-2013,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 10. 2013, č. j. OAM-260/LE-BE03-ZA04-2013, se zrušuje a věc se žalovanému vrací k dalšímu řízení.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobci se žalobou ze dne 4. 11. 2013 domáhají zrušení rozhodnutí označeného v záhlaví tohoto rozsudku, jímž žalovaný podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), zastavil řízení o žádosti žalobců o mezinárodní ochranu z důvodu nepřípustnosti žádosti podle § 10a písm. a) zákona o azylu jelikož žadatelé jsou státními příslušníky Litevské republiky, která je členským státem EU.

V žalobě žalobci namítají, že žalovaný dostatečně nezjistil skutkový stav, jelikož v projednávané věci není jistá státní příslušnost žalobců, jelikož žalobkyně ad a) dovozovala jejich litevskou příslušnost pouze z cestovního dokladu, který jí byl předán po dopravní nehodě v Ruské federaci, který se však následně ukázal jako falešný. Jelikož si žalobkyně ad

a) údajně před dopravní nehodou v roce 2007 nic nepamatuje, není jí vůbec zřejmé, zda občankou Litvy vlastně je.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že závěr o státní příslušnosti žalobců učinil na základě čestného prohlášení žalobkyně ad a).

Ze správního spisu vyplývá, že žalobci požádali o mezinárodní ochranu dne 3. 10. 2013. Žalobkyně ad a) ve své žádosti uvedla, že z období před nehodou v Rusku v roce 2007 si nic nepamatuje. Zároveň podepsala čestné prohlášení, v němž uvedla, že je litevskou státní příslušnicí. V pohovoru zopakovala, že si vzpomíná až na dobu po dopravní nehodě v roce 2007, kdy jí v nemocnici současně vydali doklady, jimiž se prokazovala s tím, že o jejich nepravosti do návštěvy litevského velvyslanectví nevěděla. Teprve na velvyslanectví se dozvěděla, že její pas je falešný, a že byl původně v Litvě vystaven muži. Ve výpovědi na Policii ČR dne 6. 9. 2013 žalobkyně ad a) uvedla, že své jméno zná pouze z dokumentů (pasu a řidičského průkazu), které se rovněž následně ukázaly jako falešné.

Krajský soud v Praze na základě podané žaloby dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Podle § 25 písm. i) zákona o azylu se řízení o udělení mezinárodní ochrany zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná.

Podle § 10a písm. a) zákona o azylu je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná, byla-li podána občanem Evropské unie, který nesplňuje podmínky stanovené právem Evropské unie.

Žalovaný ve svém rozhodnutí stručně uvedl, že v průběhu řízení zjistil, že žalobci jsou státními příslušníky Litevské republiky. Ve většině případů není otázka státní příslušnosti sporná a takové konstatování by bylo dostatečné. V projednávané věci je nicméně situace odlišná. Z výpovědi žalobkyně ad a) jak před Policií ČR, tak před žalovaným vyplývá, že žalobkyně svou státní příslušnost dovozuje pouze z dokladů, které se následně ukázaly jako falešné. Je samozřejmě otázkou, nakolik jsou tvrzení žalobkyně věrohodná, nicméně žalovaný pochybil, pokud se jimi vůbec nezabýval, a to za situace, kdy ze správního spisu vyplynuly vážné pochybnosti o skutečné totožnosti a státní příslušnosti žalobkyně ad a). Přesto žalovaný tuto otázku vyřešil v napadeném rozhodnutí jen strohým konstatováním bez jakéhokoliv odůvodnění.

Z napadeného rozhodnutí tak není zřejmé, zda žalovaný svůj závěr o státní příslušnosti žalobců opřel také o jiná zjištění než o čestné prohlášení žalobkyně ad a) nebo zda přihlédl jen k tvrzení žalobkyně ad a), že své jméno (a tím i státní příslušnost) zná pouze z padělaných dokladů, které dostala v nemocnici v Rusku, a označil je jako nevěrohodné. Napadené rozhodnutí je za této situace nepřezkoumatelné pro nedostatek odůvodnění.

Ze shora uvedených důvodů soud rozhodnutí žalovaného bez nařízení jednání zrušil pro nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení (§ 76 odst. 4 s. ř. s.).

Právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Správní orgán zejména v novém rozhodnutí odůvodní svůj závěr o státní příslušnosti žalobců. K tomu soud dodává, že žalobkyně ad a) předložila spolu se žalobou kopii rodného listu žalobce ad b), ve kterém nejsou uvedeny ani osoby rodičů, ani státní příslušnost jmenovaného. V dalším řízení tak bude nutné zabývat se i otázkou státní příslušnosti žalobce ad b). Pouze na okraj soud poznamenává, že z rozhodnutí Policie ČR o zajištění žalobkyně ad a) ze dne 7. 9. 2013 je zřejmý záměr policie přistoupit k ověření totožnosti žalobkyně ad a) na litevském zastupitelském úřadě, přičemž výsledky tohoto postupu mohou být nepochybně relevantní pro otázku státní příslušnosti žalobců.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalovaný ve věci neměl úspěch a žalobcům, kterým by jako úspěšným účastníkům řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, žádné náklady nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze 12. srpna 2015

JUDr. Dalila Marečková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost: Alena Lébllová